

Rusín

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Krnov

Nadmořská výška: 294 m n. m.

Počet obyvatel: 147

Adresa URL: www.obecrusin.cz

Okres: Bruntál

GPS souřadnice: 50.209869N, 17.734474E

První pís. zmínka: 1262 (762 let)

PSČ: 793 97

Památky a zajímavosti Rusín

Kaple Navštívení Panny Marie byla v 90. letech vystavěna znovu a tvoří dnes výraznou pamětihodnost vesnice. Stojí na Rusínském kopci (314 m), posledním z výběžků Osoblažské pahorkatiny, nedaleko od zbořené původní kaple.

Kaple je z daleka viditelnou dominantou. Iniciátorem znovuvybudování kaple byl Josef Scharbert, profesor teologické fakulty Mnichovské univerzity a rodák z Hrozové. Stavba proběhla v letech 1992-1993 podle projektu F.Stoklasy z finančních příspěvků bývalých německých a současných českých farníků. K vysvěcení došlo 8.8.1993 a slavnosti se zúčastnilo na 600 Čechů, Němců a Poláků. Mši pod širým nebem sloužilo v latině sedm kněží tří uvedených národností.

Ve věži kaple je instalován malý zvon, který s sebou přivezli Češi až z Volyně. Hodiny na věži odbíjejí čas každou půlhodinu. Nad oltářem je latinský nápis, který se dá přeložit „Aby všichni jedno byli“.

Na obou bočních zdech je umístěna malá křížová cesta. K výzdobě interiéru dále patří obraz „Setkání Marie s Alžbětou“, socha Panny Marie s Ježíškem a socha patronky Slezska sv.Hedviky. Dále je zde u vchodu latinsky psaný pamětní list o vysvěcení křížové cesty, souhlas k benedikci kaple a pamětní list k vysvěcení kaple s česko-německým textem.

Na vnějších zdech kaple jsou umístěny desky z podstavce kříže stojícího kdysi u původní kaple se jmény jeho zhotovitelů Johanna a Marie Scharbertových, kropenka z bývalé kaple v krnovské nemocnici a pamětní deska připomínající kardinála Františka Tomáška, který v roce 1951 působil jako farář v nedalekém Bohušově.

Každoročně se zde koná pouť s mezinárodní účastí, zpravidla vždy v první neděli v měsíci srpnu.

Rok od roku přichází stále více poutníků

Od kaple je nádherný výhled do kraje.

Kaple je jedinou pamětihodností vesnice. Budovy bývalého kanovnického statku a rychty, které do roku 1945 patřily rodině Peschkeově, tvoří dnes areál soukromé farmy. Hospodářský dvůr se správní budovou z poloviny 19. století s dochovanými segmentovými klenbami v chodbě doplňují stodoly a sýpka s barokním jádrem.

Rodina Peschkeova držela od 18. století dědičné rychtářství, ve 20. století byl majitelem velkostatku v Rusíně Arthur Peschke a po něm jeho syn Felix až do roku 1929. Potom byla majitelkou vdova po Felixovi Anna a posledním byl jejich syn Guntram, v době poválečné konfiskace nezletilý. Velkostatek v Matějovicích byl zase majetkem Viktora Peschkeho.

Původně hodnotná secesní budova někdejšího hostince chátrá. Hostinským byl Adalbert Bier a poslední

majitelkou před válkou od roku 1936 byla jeho dcera Ella Hoppeová. Po válce byl majitelem hostince v letech 1947 až 1950 Josef Koutný, potom byla majitelkou Anna Janíková, potom zde bylo pohostinství Jednota, po restituci v roce 1990 opět Anna Janíková a posledními majiteli, před uzavřením v roce 1992 pro nevyhovující hygienické podmínky, byli manželé Maléřovi.

Větrný mlýn, stojící kdysi za dnešním fotbalovým hřištěm, neexistuje. Před 2. světovou válkou byl zde mlynářem Emil Fucks.

Rovněž zanikl i vodní mlýn, který stál na Hrozovském potoku. Od jezu na potoku se vedla voda náhonem dlouhým 400 m k rybníku před mlýnem a z něho žlaby na vodní kolo. Bylo to dřevěné lopatkové kolo o

vléval Rusínský potok a voda se vracela do Hrozovského potoka. Do roku 1927 byl mlynářem František Hirmke, potom vlastnila mlýn rodina Richterova. Mlýn byl zničen na konci války v roce 1945, mlynář Karel Richter byl sovětskými vojáky zabit a byl pochován v blízkosti mlýna.

